

## ГАРМОНІЙНИЙ РОЗВИТОК ДІТЕЙ ШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ НАРОДНОГО ТАНЦЮ

У сучасному просторі освіти і науки особливого значення набуває хореографічне мистецтво. Уроки з цієї дисципліни все частіше включають як обов'язковий вид занять в загальну систему навчання. Протягом багатьох років точаться суперечки щодо важливості навчання дітей хореографічного мистецтва. І на щастя міністри освіти та науки дійшли висновку – хореографія є важливою ланкою в гармонійному розвитку дитини, особливо у ранньому шкільному віці. Вона має величезні можливості для повноцінного естетичного вдосконалення дитини, для гармонізації її інтелектуального, емоційно-чуттєвого та фізичного розвитку. Заняття хореографією формують не лише правильну поставу, але й прищеплюють основи етикету і грамотної манери поведінки в суспільстві, дають уявлення про акторську майстерність.

Проте, на сьогоднішній день питання хореографічного мистецтва як одного із засобів гармонійного розвитку особистості і досі не повністю досліджена. Особливо наголошую, саме на народній хореографії, бо де як не тут лежить родюче зернятко, яке породжує гармонізацію розвитку дітей шкільного віку. Специфіка хореографічного мистецтва визначається його багатогранним впливом на людину, на розвиток емоційної сфери особистості, удосконалюючи тіло людини фізично, виховуючи через музику духовно, хореографія допомагає набутти впевненості у власних силах, дає поштовх до самовдосконалення, до постійного розвитку.

Український педагог В.О. Сухомлинський у ґрунтовній праці «Проблеми виховання всебічно розвиненої особистості» писав: «Всебічний розвиток особистості – це створення індивідуального людського багатства, яке поєднує в собі високі ідейні переконання, моральні якості, естетичні цінності, культуру матеріальних і духовних потреб. Міркувати про

всебічний розвиток не можна без винятково важливого застереження: справжній всебічний розвиток – це гармонія того, що людина дає суспільству, і того, що вона одержує, споживає» [1, с.25].

Ідея гармонійного розвитку тілесної і духовної краси зародилася в античній філософії. Ще Арістотель акцентував увагу на вихованні мужності й витривалості, поміркованості й справедливості, високої інтелектуальної і моральної чистоти. Педагоги-гуманісти епохи Відродження Ф. Рабле, М. Монтень до змісту всебічного розвитку вносили культ тілесної краси, насолоду мистецтвом, музикою, літературою. Вже сучасні педагоги на ґрунті дослідницької діяльності їх попередників, дійшли висновку, що всебічний та гармонійний розвиток особистості передбачає дотримання єдності та взаємодії таких частин виховання як: розумове, фізичне, трудове, моральне й естетичне. А, отже, повертаючись до основної проблеми і аналізуючи принципи, мету, основні завдання народної хореографії, ми дійшли висновку, що саме цей вид хореографічного мистецтва якнайкраще реалізує всі складові гармонійного розвитку, що зазначенні вище.

Безсумнівно, в процесі занять хореографією відбувається гармонійний фізичний розвиток дітей. Діти, що займаються хореографією, отримують достатнє фізичне навантаження. У результаті тривалих занять інтенсивно розвиваються багато фізичних якостей: збільшується рухливість в суглобах, гнучкість, сила м'язів, витривалість, освоєння складних стрибків, рівноваги, поворотів в танці. Щодо корекції різних порушень фізичного розвитку і постави, то годі й говорити [2, с. 29].

Розумовий компонент передбачає високий рівень пізнавальної активності і цікавості, швидкість і точність виконання розумових операцій, що обумовлена стійкістю уваги і оперативної пам'яті, сформованістю навичок логічного мислення і чіткий алгоритм дії, багатство активного словника, швидкість виникнення і оригінальність вербальних асоціацій,

виражена установка на творче виконання завдання, розвиток творчого мислення і фантазії, бажання навчатися [3, с.10].

Щодо естетичного виховання, то воно якнайкраще розкривається за допомогою хореографії, а саме народної. Адже в ній є поєднання і національних рухів і колориту, народної музики та образу. А це в свою чергу прилучає дитину і до розвитку їхньої особистості, і до пізнання дитиною культурних надбань людства і свого народу загалом, дає можливість якнайкраще передати почуття та емоції, повний спектр дитячих можливостей [1, с.27].

Отже, підсумовуючи вище сказане, ми дійшли висновку, що хореографічне мистецтво, особливо народне, має усі необхідні засоби для гармонізації розвитку школяра як у фізичному, розумовому, так і в естетичному та моральному аспекті.

### **Список використаної літератури:**

1. Коваленко О. Організація методичної роботи за ідеями В.О. Сухомлинського // Рідна школа. – 2004. – № 2. – С.25-27.
2. Котельникова Е.Г. Биомеханика хореографических упражнений : Учеб. пособие. ЛГИК им. Н.К. Крупской. – Л., 1973. – 169 с.
3. Матюшкин А.М. Основные направления исследований мышления и Творчества // Психологический журнал. – 1984. – Т. 5. – № 1. – С.10.